

τῷ μετρητῇ κατὰ τοὺς ἀρχαίους· ἐνταῦθα ἐννοοῦν-
ται σκευὴ πῆλιν.

Στ. 73. Τί μέρος τῆς οἰκοδομῆς ὀνομάζεται κέ-

λης καὶ τί κερκίς, μοὶ εἶναι ἄγνωστον. Ἀγελαῖται δὲ
κεραμίδες εἰσὶν αἱ συνήθεις, οὐχὶ αἱ ἀκροκέραμοι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΣΟΥΝΤΑΣ.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΞ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ

(Συνέχεια) (1)

11 (39)

Τ Ι Μ Ο Κ Η Δ Η Ξ Γ Ν Α Θ Ι Δ Ο Ξ Ε Ι Π Ε Ν Ε Π Ε // //
Η Ξ Μ Ι Κ Υ Θ Ι Ω Ν Ο Π Ε Ρ Ι Π Ο Λ Α Ρ Χ Ο Ξ Α // //
Α Γ Α Θ Ο Ξ Ε Ξ Τ Ι Π Ε Ρ Ι Τ Ο Ν Δ Η Μ Ο Ν Τ Ο Ν Ε Λ
Ε Υ Ξ Ι Ν Ι Ω Ν Κ Α Ι Α Υ Τ Ο Ξ Τ Ε Α Υ // Ο Ν Ε Τ Α Ξ
5 Ε Ν Ε Λ Ε Υ Ξ Ι Ν Α Δ Ε Κ Α Ι Τ Ο Υ Ξ Ξ Τ Ρ Α Τ Ι Ω Τ
Α Ξ Τ Ο Υ Ξ Μ Ε Θ Ε Α Υ Τ Ο Υ Κ Α Ι Ε Π Ρ Α Τ Τ Ε Ν Π
Ρ Ο Ξ Τ Ε Τ Ο Υ Ξ Ξ Τ Ρ Α Τ Η Γ Ο Υ Ξ Κ Α Ι Τ Ο Ν Δ Η
. Ο Ν Ο Π Ω Ξ Φ Υ Λ Α Κ Η Ι Κ Α Ν Η Ε Λ Θ Ο Ι Ε Λ Ε Υ
. . Ν Α Δ Ε Κ Α Ι Τ Ω Ν Α Λ Λ Ω Ν Ο Ξ Ω Ν Ε Δ Ε Ι Τ Ο
10 Υ Λ Α Κ Η Ν Ε Λ Ε Υ Ξ Ι Ν Ο Ξ Ε Ψ Η Φ Ι Ξ Θ Α
. Ι Ι // Ι Ξ Ε √ √ Θ

Τιμοκλήδης Γνάθιδος εἶπεν· ἐπε[ιδ-
ὴ Σμικυθίων ὁ περιπόλαρχος Ἀ[ξ]η(νιεύς·)
ἀγαθός ἐστι περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἐλ-
ευσινίων, καὶ αὐτός τε αὐτὸν ἔταξ-
εν Ἐλευσινιάδε καὶ τοὺς στρατιώτ-
ας τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ, καὶ ἔπρ[α]ττεν π-
ρός τε τοὺς στρατηγούς καὶ τὸν δῆ-
μον, ὅπως φυλακὴ ἱκανὴ ἔλθοι Ἐλευ-
σινιάδε, καὶ τῶν ἄλλων, ὅσων ἐδεῖτο
10 εἰς φυλακὴν Ἐλευσίνος, ἐψηφίσθα-
ι Ἐλευσινί[οις] ἐπαινέσαι Σμι]κυθ-
ίωνα]

Ἀναγινώσκονται τ' ἀνωτέρω στοιχηδὸν γε-
γραμμένα ἐπὶ στήλης λίθου πεντελικοῦ τετρασμέ-
νης τὰ κάτω, (ὑψ. σωζόμενον 0,45, πλάτ. 0,31,

πάχ. 0,07) ἀπλοῦν γεῖσον ἄνω ἐχούσης καὶ ἀνά-
γλυπτον φερούσης παράστασιν. Ἐν τῷ μέσῳ κά-
θεται ἐπὶ ἀπλοῦ ἄνευ ἀνακλίσεως θρόνου γυνή
πρὸς τ' ἀριστερὰ ἐστραμμένη, ποδήρη χιτῶνα καὶ
ἱμάτιον φορούσα καὶ τῇ δεξιᾷ ἐναποθέτουσά τι
στρογγύλον ἐν τῇ παλάμῃ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς
τοῦ πρὸ αὐτῆς ἵσταμένου καὶ ταύτην προσβλέπον-
τος ἀνδρός· οὗτος περιβέβληται μόνον τὸ ἱμά-
τιον, ἀλλ' οὕτως, ὥστε καλύπτονται τὰ κάτω μέ-
χρι τῶν ποδῶν καὶ τὰ ἔμπροσθεν ἄνω μέχρι σχε-
δὸν τοῦ λαιμοῦ· ὁ δεξιὸς ὤμος εἶναι ἀκάλυπτος,
ὡς συνήθως, τοῦ ἀριστεροῦ καλύπτεται μόνον τὸ
ἄκρον· ἐν τῇ κεφαλῇ φαίνεται οἰονεὶ στέφανον φο-
ρῶν, τῇ δὲ δεξιᾷ κρατεῖ ὑψωμένον καὶ κατὰ τὸ
ἀνώτατον τοῦ δεξιοῦ σκέλους ἐπερειδόμενον παρεμ-
φερές τι πρὸς ῥόπαλον· ὅπισθεν τῆς καθημένης γυ-
ναικὸς ἵσταται παῖς, τὸ ἱμάτιον μόνον φορῶν κατὰ

(1) Ὁρα Ἐφημ. Ἀρχαιολ. σελ. 75, 1883.

τὸν συνήθη τρόπον καὶ πρὸς τὸ κέντρον βλέπων.
Ἡ ἐργασία τοῦ ἀναγλύφου εἶναι ἡ συνήθης ἐν τοῖς
τοιούτοις ἔργοις· ὁ τύπος λίαν ταπεινὸς καὶ ὑπὸ
τοῦ χρόνου ἀποτετριμμένος· καὶ τῶν γραμμάτων
δὲ ἡ ἐγγράφει, εἰ καὶ στοιχηδὸν, δὲν εἶναι ὅμως
ἐπιμελής· οὐδὲν ἥττον ὅμως τὸ ψήφισμά μοι φαί-

νεται ἀνήκον εἰς τὸν Δ^{ον} π. Χ. αἰῶνα· ὁ ἐνταῦθα
τιμώμενος ἀνὴρ, ὅσον ἐγὼ οἶδα, δὲν εἶναι ἀλλαχό-
θεν γνωστός. Ἡ στήλη εὐρέθῃ ἔνθα καὶ τὸ ψήφι-
σμα τὸ εἰς Χαιρήτιον τὴν αὐτὴν ἡμέραν. (Πα-
ράβ. ἀρθ. 10).

12 (40)

Θ Ε Ο Ι
Τ Α Δ Ε Π Α Ρ Ε Δ Ω Κ Ε Λ Ε Π Τ Ι Ν Η Ξ Ε Κ Κ Ο Ι Τ Ο Ι Ξ Τ Α Μ Ι Α Ι Ξ Τ Ω Ν
Α Λ Λ Ω Ν Θ Ε Ω Ν Χ Α Ι Ρ Ε Ξ Τ Ρ Α Τ Ω Ι Κ Ο Λ Λ Υ Τ Ε Ι Κ Α Ι Ξ Υ Ν Α Ρ
Χ Ο Υ Ξ Ι Ε Π Ι Χ Α Ρ Ι Κ Λ Ε Ι Δ Ο Υ Α Ρ Α Χ Ο Ν Τ Ο Ξ Ο Ι Δ Ε Τ Α Μ Ι Α Ι
5 Τ Ο Ι Ξ Ε Π Ι Ξ Τ Α Τ Α Ι Ξ Α Μ Φ Ι Κ Τ Υ Ο Ν Ι Α Φ Ι Δ Ν Α Ι Ω Ι Κ Α Ι Ξ Υ Ν
Ρ Χ Ο Υ Ξ Ι Ο Ι Δ Ε Π Ι Ξ Τ Α Τ Α Ι Τ Ο Ι Ξ Ε Π Ι Ξ Τ Α Τ Α Ι Ξ Ν Ι Κ Ο Δ Η Μ
Ω Ι Α Θ Μ Ο Ν Ε Ι Κ Α Ι Ξ Υ Ν Α Ρ Χ Ο Υ Ξ Ι Ε Π Ι Ε Λ Π Ι Ν Ο Υ Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο Ξ
Κ Α Ν Α Χ Α Λ Κ Α Δ Υ Ο Υ Γ Ι Η Ε Τ Ε Ρ Α Κ Α Ν Α Π Ε Ν Τ Ε Χ Α Λ
Κ Α Ρ Ο Δ Ο Ξ Ε Ν Ο Ξ Δ Ε Ο Ν Τ Α Η Ο Μ Ο Ι Π Ι Κ Υ Α Θ Ο Ι Τ Ε Τ Τ Α Ρ Ε
10 . Ο Ε Ι Ξ Κ Α Τ Ε Α Γ Ω Ξ Χ Υ Τ Ρ Ι Δ Ι Α Μ Ι Κ Ρ Α Π Ι Ξ Ω Μ Η Ρ Υ Ξ Ε Ι
Π Ι Κ Ρ Η Ξ Τ Η Ρ Ι Ο Ν Π Ι Ν Α Κ Ε Ξ Δ Υ Ο Χ Α Λ Κ Ο Ι Ξ Φ Α Γ Ε Ι Ο Ν
Ο Ι Β Ι Δ Ε Ξ Ι Ι Ο Ι Ν Ο Χ Ο Α Ι Ι Ι Η Μ Ι Χ Ο Υ Ν Χ Ο Υ Ξ Χ Α Λ Κ Α Κ Ρ
Η Ξ Τ Η Ρ Ι Ο Ν Κ Α Τ Ε Α Γ Ο Ξ Κ Α Δ Ο Ι Ι Ο Υ Ξ Τ Ε Γ Ο Ν Τ Ε Ξ Κ Ρ Ε Α Γ
Ρ Ι Α Ι Ι Κ Α Τ Ε Α Γ Ο Τ Α Κ Ο Τ Υ Λ Ο Ξ Ο Υ Ξ Τ Ε Γ Ω Ν Ψ Υ Κ Τ Η Ρ Ι Ο
15 Ν Μ Ι Κ Ρ Ο Ν Ο Υ Χ Υ Γ Ι Ε Ξ Λ Α Μ Π Α Δ Ε Ι Ο Ν Χ Ε Ι Ρ Ο Π Ε Δ Α Ι Ξ Τ Ε Λ
Γ Ι Ξ Χ Α Λ Κ Η Λ Ε Β Η Τ Ι Α Ι Ι Τ Ο Ε Τ Ε Ρ Ο Ν Ο Υ Ξ Τ Ε Γ Ο Ν Ε Χ Ι Ν Ο
Ω Τ Α Δ Ι Ι Χ Α Λ Κ Α Ξ Τ Υ Ρ Α Κ Ι Ο Ν Λ Ο Ν Χ Ι Ο Ν Υ Δ Ρ Ι Α Ι Ι Ι Η Μ Ι
Υ Κ Ε Χ Ο Υ Ξ Α Π Υ Θ Ο Μ Ε Ν Α Λ Υ Χ Ν Ε Ι Α Ι Ι Ξ Ι Δ Η Ρ Α Ρ Ο Δ Α Ν Ι Ρ
Ρ Ε Ξ Ι Ι Ι Ε Ι Ξ Π Υ Θ Ο Μ Ε Ν Α Ο Υ Κ Ε Χ Ω Ν Ο Β Ε Λ Ι Ξ Κ Ο Ι Δ Δ Ι Ε Ρ
20 Ρ Ο Ν Ρ Ο Δ Α Ο Υ Κ Ε Χ Κ Ρ Α Δ Ε Υ Τ Α Ι Π Ι
Ο Δ Α Ν
Κ Λ Ε Ι Ξ Α Ν Α Ρ Α Ι Ξ Τ Ο Ξ
Υ Ξ Λ Ι Α Ν Ε Ν Τ Α Τ Ο Ι Ε Τ Ε Ρ
, Υ Ξ Λ Ι Α Ν Ε Ν Τ Α Τ Ο Ι Ε Τ Ε Ρ Α Ι
25 Ε Ν Τ Α Τ Ο Ι Ε Τ Ε Ρ Α Ι Κ Λ Ι Ν Α Ι Τ Ο
Δ Ι Ε Π Ι Κ Λ Ι Ν Τ Ρ Α Π Ι Ι Τ Ρ Α Π Ε
Ι Ε Τ Ε Ρ Α Τ Ρ Α Π Ε Ξ Ε Ι Α Ι Ι Κ Α Τ Ε Α Γ
Ω Ν Ι Ι Ι Κ Λ Ι Ξ Μ Α Κ Ι Ο Ν Μ Ι Κ Ρ Ο Ν Ξ Κ
30 Τ Η Ρ Ι Ο Ν Κ Α Ρ Δ Ο Ρ Ο Ι Δ Υ Ο Η Μ Ι Α

Θεοί.

Τὰδε παρέδωκε Λεπτινὴς ἐκ Κοί(λης) τοῖς ταμίαις τῶν
ἄλλων Θεῶν Χαιρεστράτῳ Κολλυτεῖ καὶ συνάρ-

χουσι, ἐπὶ Χαρικλείδου ἀραχοντος, οἱ δὲ ταμίαι
τοῖς ἐπιστάταις Ἀμφικτύονι Ἀφιδναίῳ καὶ συν[ά-
ρχουσι, οἱ δ' ἐπιστάταις τοῖς ἐπιστάταις Νικοδήμ-

ω Ἀθμονεῖ καὶ συνάρχουσι, ἐπὶ Ἑλπίνου ἄρχοντος.
 Κανᾶ χαλκᾶ δύο ὑγιῆ· ἕτερα κανᾶ πέντε χαλ-
 κᾶ ποδὸς ἐνὸς δέοντα· ἡθμοὶ ΓΙ· κύαθοι τέτταρε-
 ς], ὁ εἷς κατεαγὼς· χυτρίδια μικρὰ ΓΙ· ζωμηρύσει[ς
 ΓΙ· κρηστήριον· πίνακες δύο χαλκοῖ· σφαγεῖον·
 λ]οιβίδες ΙΙ· οἶνοχόαι ΙΙΙ· ἡμίχουν, χοῦς χαλκᾶ· κρ-
 ηστήριον κατεαγὼς· κᾶδοι ΙΙ οὐ στέγοντες· κρεάγ-
 ρια ΙΙ κατεαγότα· κότυλος οὐ στέγων· ψυκτήριο-
 ν μικρὸν οὐχ ὑγιές· λαμπαδεῖον· χειροπέδαι· στελ-
 γ]γίς χαλκᾶ· λεβήτια ΙΙ, τὸ ἕτερον οὐ στέγον· ἐχίνο-
 ς]· ὦτα ΔΙΙ χαλκᾶ· στουράκιον· λόγχιον· ὑδρία ΙΙΙ, ἡ μί-
 α ο]ὐκ ἔχουσα πυθμένα· λυχναῖα ΙΙ σιδηρᾶ· ποδανιπ-
 τή]ρες ΙΙΙΙ, εἷς πυθμένα οὐκ ἔχων· ὀβελίσκοι ΔΔΙΙ· ΕΓ-
 τὸ ἕτε[ρον πόδα οὐκ ἔχ[ον]· κραδευταί ΓΙ·
 π]οδαν[ιπτ]ηρ
 κλεις ἀνάπαιστος (1)
 ΥΞ λίαν ἐντατοί· ἕτε-
 ραι] ΥΞ λίαν ἐντατοί· ἕτε-
 ραι ἐντατοί· ἕτε-
 ραι κλίνει το
 ΔΙΙ· ἐπικλιντρα ΓΙΙ· τραπε-
 ζεῖα ξύλινα ὑγιᾶ;] ΙΙ· ἕτερα τραπεζεῖα ΙΙ κατεαγ-
 ὅτα] ΩΝ ΙΙΙ· κλισμάκιον μικρόν· σκ-
 τήριον· κάρδοποι δύο, ἡ μία
 οὐχ ὑγιής;].

Ἀναγινώσκονται τὰ ἀνωτέρω ἐπὶ στήλης πεντε-
 λικοῦ λίθου ἀποτελουμένης ἐκ δύο τεμαχίων προσ-
 αρμοζόντων ἀλλήλοις κατὰ τὸν 20^{ον} στίχον καὶ

ἄνω εἰς λίαν ἄτεχνον καὶ ἀπλοῦν ὅλως ἀετωμάτιον
 ἀποληγούσης. Ὑψος, ὅλον σχεδὸν σωζόμενον, ὡς
 εἰκάζω, 0,81, πλάτ. 0,26, πᾶχ. 0,06. Πρὸς τὰ
 κάτω ὑπάρχει τόπος ἀγραφος ὥσεί 0,30 Γ. Μ.,
 κατὰ δὲ τὸ μέσον που τῆς στήλης ἐλλεῖπει τεμά-
 χιον, ὅπερ μάτην ἤλπισα, καθὼς καὶ τὸ ἐλλείπον
 τοῦ προηγουμένου ψηφίσματος, νὰ εὗρω μέχρι
 τοῦδε. Τὸ ἕτερον τῶν τεμαχίων τῆς στήλης, τὸ
 τὴν ἀρχὴν περιέχον, εὐρέθη ὡσαύτως τὴν αὐτὴν
 ἡμέραν παρὰ τὸ ψήφισμα τοῦ Χαιρητίου, τὸ δὲ
 ἕτερον μετὰ τινος ἡμέρας ὅχι πολὺ μακράν. Οἱ δύο
 μνημονευόμενοι ἄρχοντες εἶναι γνωστότατοι, ὁ μὲν
 τῆς 104 β Ὀλυμ., ὁ δὲ τῆς 106 α, Λεπτίνου δέ
 τινος ἐκ Κοίλης μνημονεύει ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ
 κατ' Ἀνδροτίωνος λόγῳ του καὶ ἴσως εἶναι αὐτὸς
 ἐκεῖνος, πρὸς ὃν ἔγραψε καὶ τὸν Πρὸς Λεπτίνην
 λόγον (Παράβ. Schäfer D. und. seine Zeit. σελ.
 358 σημ. 3). Ἀλλὰ πῶς καὶ διατὶ παρέδωκε τὰ
 ἐν τῇ ἐπιγραφῇ μνημονευόμενα τοῖς ταμίαις τῶν
 ἄλλων θεῶν; διατὶ δὲ παρὰ τῶν ἐπιστατῶν ἐγένετο
 ἡ παράδοσις τοῖς ἄλλοις ἐπιστάταις μετὰ παρέλευ-
 σιν ἐπτὰ ἐτῶν; Ἀγνοῶ ἂν εἶναι δυνατὴ ἀποχρῶ-
 σά τις ἀπάντησις εἰς τὰ ἐρωτήματά μου, διότι ὁμο-
 λογῶ ὅτι δὲν ἠὲ καίρησα νὰ ἐξακριβώσω τὸ πρᾶγμα·
 τούτου ἕνεκα ὁμῶς πάλιν δὲν ἠθέλησα ν' ἀναβάλω
 τὴν δημοσίευσιν τῆς ἐν λόγῳ ἐπιγραφῆς.

13 (35)

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗΙ

ΤΗΝΙΕΡΕΙΑΝΔΗΜΗΤΡΟΣΚΑΙΚΟΡΗΣ
 ΑΙΤΛΕΠΙΑΔΜΥΙΝΑΙΤΛΓΕΛΩΤΟΣΦΑΛΗΡΕ
 ΩΣΘΥΓΑΤΕΡΑΤΟΥΠΡΩΤΟΥΞΥΣΤΑΡΧΟΥ
 5 ΤΩΝΕΝΑΘΗΝΑΙΣΑΓΩΝΩΝΣΤΡΑΤΗΓΗ
 ΣΑΝΤΟΣΕΠΙΤΟΥΣΟΠΛΕΙΤΑΣΙΕΡΕΩΣ
 ΔΙΟΣΟΛΥΜΠΙΟΥΔΙΟΚΛΕΟΥΣΑΡΞΑΝ
 ΤΟΣΤΗΝΕΠΩΝΥΜΟΝΑΡΧΗΝΕΚΓΟΝΟΝ
 ΑΙΤΛΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΑΡΞΑΝΤΟΣΤΗΝΕΠΩ
 10 ΝΥΜΟΝΑΡΧΗΝΑΔΕΛΦΙΔΗΝΑΙΤΛΑΡΔΥΟΣ
 ΑΡΧΙΕΡΕΩΣΤΩΝΣΕΒΑΣΤΩΝΙΕΡΕΩΣΤΟ.
 ΕΛΕΥΘΕΡΕΩΣΔΙΟΝΥΣΟΥΑΡΞΑΝΤΟΣΤΗΝ

(1) Παράβ. Ἀρχ. Ἑφημ. II. Β. σελ. 469 στίχ. 61 καὶ 80.

ΕΠΩΝΥΜΟΝ ΑΡΧΗΝ ΚΗΡΥΚΕΥΣΑΝΤΟΣ ΤΟ Β
 ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΑΝΤΟΣ ΟΛΥΜΠΕΙΣ ΝΣΤΡΑ
 15 ΤΗ ΓΗΣΑΝΤΟΣ ΕΠΙΤΟΥΣ ΟΠΛΑΓΙΤΑΣ ΑΝΕΨΙ
 ΑΝΑΤΑΚΑΛΛΙΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΞΑΝΤΟΣ ΤΗΝΕ
 ΠΩΝΥΜΟΝ ΑΡΧΗΝ ΝΣΤΡΑΤΗΓΗΣΑΝΤΟΣ Ε
 ΠΙΤΟΥΣ ΟΠΛΕΙΤΑΣ ΚΗΡΥΚΕΥΣΑΝΤΟΣ Α
 ΓΩΝΟΘΕΤΗΣΑΝΤΟΣ ΑΝΕΨΙΑΝ ΑΙΛΑΛΕ
 20 ΞΑΝΔΡΟΥ ΑΡΞΑΝΤΟΣ ΤΗΝΕ ΠΩΝΥΜΟΝ
 ΑΡΧΗΝ ΑΝΕΨΙΑΝ ΑΤΑΓΕΛΤΟΥΣ ΑΡΞΑΝΤΩ
 ΤΗΝΕ ΠΩΝΥΜΟΝ ΑΡΧΗΝ ΑΝΕΨΙΑΝ ΠΠΟΜ
 ΗΓΙΟΥ ΑΡΞΑΝΤΟΣ ΤΗΝΕ ΠΩΝΥΜΟΝ ΑΡΧΗΝ
 ΣΤΡΑΤΗΓΗΣΑΝΤΟΣ ΕΠΙΤΟΥΣ ΟΠΛΕΙΤΑΣ ΤΩ
 25 ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΑΝΤΟΣ ΟΛΥΜΠΕΙΟΝ ΚΑΙ ΓΥ
 ΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣΑΝΤΟΣ ΟΙΚΟΘΕΝ ΠΡΕΣΒΕΥ
 ΣΑΝΤΟΣ ΟΙΚΟΘΕΝΙ ΕΡΩΣ ΔΙΟΣ ΟΛΥΜΠΙΟΥ
 ΜΗΤΕΡΑ Ο ΕΠΩΝΥΜΟΣ ΑΡΧΩΝ ΠΠΟΜ
 ΗΓΙΑΣ ΦΑΛΗΡΕΥΣ ΝΚΑΙ ΠΟΜΕΠΙΛΑΜΨΙΣ
 30 ΤΗΝΕ ΑΥΤΩΝ ΤΗΘΗΝ

Ἀρχὴ τῆς τῆς ἱερείας Δημητρός καὶ Κόρης Αἰ-
 λῆ(αν) Ἐπιδαμνίου Αἰλ(ίου) Γέλως Φαληρέως θυγα-
 τέρα, τοῦ πρώτου ξυστάρχου τῶν ἐν Ἀθῆναις ἀγώνων,
 στρατηγῆσαντος ἐπὶ τοὺς ἀπλείτας, ἱερέας Διὸς Ὀλυμ-
 πίου Διοκλίου, ἄρξαντος τὴν ἐπώνυμον ἀρχήν, ἔχοντος
 Αἰλ(ίου) Ἀλεξάνδρου, ἄρξαντος τὴν ἐπώνυμον ἀρχήν,
 ἀδελφιδῆν. Αἰλ(ίου) Ἀρδῶς ἀρχιερέως τῶν Σεβαστῶν,
 ἱερέας τοῦ Ἐλευθερίου Διονύσου, ἄρξαντος τὴν ἐπώ-
 νυμον ἀρχήν, κηρυκεύσαντος τὸ Βον, ἀγωνοθετῆσαντος
 Ὀλυμπεῖαν, στρατηγῆσαντος ἐπὶ τοὺς ἀπλείτας, ἀνεψί-
 αν Αἰλ(ίου) Καλλιπράτους ἄρξαντος τὴν ἐπώνυμον
 ἀρχήν, στρατηγῆσαντος ἐπὶ τοὺς ἀπλείτας, κηρυκεύ-
 σαντος, ἀγωνοθετῆσαντος, ἀνεψίαν Αἰλ(ίου) Ἀλεξάν-
 δρου ἄρξαντος τὴν ἐπώνυμον ἀρχήν, ἀνεψίαν Αἰλ(ίου)
 Γέλως, ἄρξαντος ἐπὶ τὴν ἐπώνυμον ἀρχήν, ἀνεψίαν. Π(ο-
 πλίου) Πομπωνίου Ἡγίου ἄρξαντος τὴν ἐπώνυμον ἀρ-
 χήν, στρατηγῆσαντος ἐπὶ τοὺς ἀπλείτας τὸ [δευτερον],
 ἀγωνοθετῆσαντος Ὀλυμπεῖαν καὶ γυμνασάρχῆσαντος
 οὐλοῖαν. πρεσβεύσαντος οὐλοῖαν, ἱερέας Διὸς Ὀλυμπίου,
 μητέρα ὁ ἐπώνυμος ἄρχων Π(όπλιος) Πομπωνίας)
 Ἡγίας Φαληρέως Ν(ομμεῖος) καὶ Πομπωνία· Ἐπι-
 λαμψίς τὴν αὐτὴν τῆθην.

Ἀναγινώσκονται τὰ ἀνωτέρω ἐπὶ βάθρου λίθου
 πεντελικοῦ βεβλαμμένου ἄνω καὶ κάτω κατὰ τὸν

ἀπλοῦν αὐτοῦ ἀρχιτεκτονικὸν κόσμον. Ὑψ. 1,30,
 πλάτ. 0,67 καὶ 0,55, πόν. 0,67 καὶ 0,60. Τρεῖς
 μόνον, ὡς συνήθως ἐν τοῖς τοιούτοις βάθροις, τῶν
 πλευρῶν τοῦ ὠμαλισμένοι· ἄνω δὲ ὅσαι γομφώ-
 σεως. Τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων (μέγεθος αὐτῶν
 0,015 περίπου, ἀπόστασις ὡς καὶ τῶν στίγων ἀπ'
 ἀλλήλων ἐλαχίστη) μαρτυρεῖ τοὺς μετ' Ἀδριανὸν
 χρόνους. Τὸ Α ποὺ μὲν οὕτως Α, τοῦ δὲ οὕτως Λ
 φέρεται γεγραμμένον, τὸ δὲ Ο τετράκις ἔχει ρο-
 δοειδῆς σχῆμα· οἱ ἐπώνυμοι ἄρχοντες Ατλ. Γέ-
 λως Φαληρέως καὶ Ἀρδῶς εἶναι καὶ ἀλλαγῶν
 γνωστοί, ὅχι ὅμως καὶ ὁ χρόνος τῆς ἀρχῆς αὐ-
 τῶν. (1) Τοὺς λοιποὺς, ὧν δύο τὸ αὐτὸ εἶχον ὄνο-
 μα (ἂν μὴ ἀμάρτημά τι ὑπολανθάνῃ τοῦ χαρακτοῦ
 ἐν τοῖς στίχοις 9^ο καὶ 19^ο), δὲν εὐρίσκει μνημονευ-
 μένους ἐν τοῖς σημειούμενοις τοῦ Dumont συμ-
 γράμμασιν, (2) ἀγνοῶ δὲ ἂν ἄλλοθεν ποθεν κατόπιν

(1) Παρά. Dumont des Ar. Atheniens aél. 88 καὶ 100. Fa-
 stes Ep. d' Athènes aél. 35.

(2) Ἐν τοῖς Fastes Ep. d' Athènes aél. 65 φέρονται ἀναγε-
 γραμμένοι τίσσας ἐπώνυμοι ἄρχοντες μὴ τὸ ὄνομα τοῦ Διοκλίου.
 Ἄλλ' ἂν τις τούτων (πάντες φαίνεται ἄρξαντες π. Χ.) ὀνομαζο-
 ῖτο πρὸς τὴν ἐπώνυμον ἀρχήν, ἀγνοῶ. Ὁ ἐν τῇ αὐ-
 τῇ σελ. τοῦ αὐτοῦ συγγραμματος μνημονευόμενος Ἡγίας Τί-
 μοκρᾶτος οὐδὲν μὲν βεβαίως πρὸς τὸν ἡμέτερον ἔχει σχέση.

ἐγνώσθη τις τούτων καὶ τούτου ἕνεκα ἐκδίδω ἐν τούτῳ τῷ τεύχει τὴν ἐπιγραφὴν. Τὸ βάθρον εὐρέθη κατὰ μῆγα Ἀύγουστον του παρόντος ἔτους ὄρθιον, ἀλλ' ἀνεστραμμένον ἔμπροσθεν σκεδὸν τῶν βαθμίδων τῆς βορείας πλευρᾶς τοῦ Ναοῦ εἰς ὄγι μέγα βάθος, ὅπως καὶ πάντα σχεδὸν τὰ βάθρα. Περὶ τοῦ ποῦ καὶ πῶς ταῦτα ἴσταντο θὰ εἰπωμεν ἀλλαγῶς τὰ δέοντα. Ἐκεῖ δ' ἐπίσης εὐρέθησαν, καθ' ὅσον ἡ σκαφὴ προὔγρει, κατὰ τὸν αὐτὸν περίπου χρόνον, εἰχὴ καὶ ὡς ἔτυχεν ἐρριμμένα, ἡ πρὸς οἰκοδομητικὸν τινα σκοπὸν χρησιμεύοντα, καὶ πάντα τὰ κατωτέρω δημοσιεύμενα μέχρι τοῦ ἀρ. 18^{ου} καὶ πρὸς τούτοις καὶ δύο ἕτερα οὐδεμίαν φέροντα ἐπιγραφὴν. (Παράβ. Len. R. Ar. à Él. σελ. 190).

11 (136)

ΙΕΡΕΙΑΝΠΟΛΙΑΔΩΣΑΘΗΝΑΣ
ΚΑΘΥΠΟΜΝΗΜΑΤΙΣΜΟΝ
ΤΗΣΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΩΥΒΟΥΛΗΣ
ΚΑΙΕΠΕΡΩΤΗΜΑΤΗΣΒΟΥΛΗΣ
ΤΩΝΦΚΑΙΤΟΥΔΗΜΟΥΤΟΓΕ
ΝΩΣΤΟΠΡΑΞΙΕΡΓΙΑΩΝΣΑΒΕΙ

15 (134)

ΕΚΓΟΝΟΝΗΔΕΟΥΓΑΤΡΑΔΥΟΙΝΥΠΑΤΩΝΑΡΡΙΑΝΩΝ
ΟΙΣΟΦΙΑΙΠΛΟΥΤΟΝΚΑΙΓΕΝΟΣΗΓΛΑΙΣΑΝ
ΜΥΣΤΙΝΑΘΗΝΑΙΟΙΚΛΗΜΕΝΤΙΑΝΗΝΠΑΡΑΔΗΟΙ
ΣΤΗΣΑΝΣΩΦΡΟΣΥΝΗΣΚΑΙΣΟΦΙΑΣΕΝΕΚΑ

"Εργονον ἡδὲ θύγατρζ δυοῖν ὑπάτων Ἀρριανῶν,
Οἱ σοφίς πλοῦστον καὶ γένος ἡγλάναν,
Μύστιν Ἀθηναῖοι Κλημεντιανὴν πατρὶς Διοῖ
Στῆσαν σωφροσύνης καὶ σοφίας ἕνεκα.

Τὸ ἐν τῇ συντομίᾳ καὶ ἀπλότῃ αὐτοῦ ὄγι ἀγάρ-
ριστον, ἐν συγκρίσει μάλιστα πρὸς ἄλλα φορτικὰ
τῶν αὐτῶν χρόνων, τετράστιχον τοῦτο ἐπιγράμμαμα

ΝΙΑΝΗΝΑΜΙΛΛΩΝΕΥΣΕ
ΒΕΙΑΣΤΗΣΠΕΡΙΤΗΝΘΕΩΝ
ΕΝΕΚΕΝ

"Ιέρειαν Πολιάδος Ἀθηναῖς, καθ' ὑπομνηματισμὸν
τῆς ἐξ Ἀρείου Πάγου Βουλῆς καὶ ἐπερώτημα τῆς Βου-
λῆς τῶν Φ καὶ τοῦ Δήμου. τὸ Γένος τὸ Πραξιεργιδῶν
Σαβειανῆν Ἀμιλλῶν (:), εὐσεβείας τῆς περὶ τὴν Θεὸν
ἔνεκεν.

Ἐπὶ βάθρου λίθου πεντελικοῦ ὁμοίου τῷ προη-
γουμένῳ καὶ οὐχὶ κατὰ πάντα σώου. Ψφ. 1,40,
πλ. 0,72 καὶ 0,53, πᾶχ. 0,53 καὶ 0,42. Γραμ-
μάτων μέγεθος 0,02 ἀπόστασις αὐτῶν ἀκανόνι-
στος. Στίχων ἀπόστασις 0,013 περίπου. Καὶ τοῦ
Θ τὸ σχῆμα ῥομβοειδὲς εἶναι. Τιμωμένων ἱερέων
καὶ ἄλλων Θεῶν δι' ἰδρύσεως ἀνδριάντος ἐν Ἐλευ-
σίνι ἔχομεν παραδείγματα (Lenor. R. Arch.
à Eleusis σελ. 243). Τὸ γένος τῶν Πραξιεργιδῶν
δὲν εἶναι ἀγνωστον (ἴδε Pape ἐν λέξει): ἀλλὰ περὶ
τῆς τιμωμένης ἐνταῦθα ἱερείας οὐδὲν εὑρον εἰς
ὅσα ἐπρόφρασσα ν' ἀνατρέξω βιβλία. Τὸ ΑΜΙΛΛΩΝ
μοὶ εἶναι ὄγι σαφές.

ἀναγινώσκεται ἐπὶ βάθρου λίθου πεντελικοῦ οὐχὶ
κατὰ πάντα σώου, ὁμοίου δὲ τοῖς ἀνωτέρω. Ψφ.
1,33, πλάτ. 0,66 καὶ 0,73, πᾶχ. 0,52 καὶ 0,63.
Τὸ ὄνομα τῆς τιμωμένης οὐδ' ὑπάρχει ὅπως ἐν τῷ
λεξικῷ τοῦ Pape. Περὶ δὲ τῶν δύο ὑπάτων Ἀρρι-
ανῶν δὲν ἐπρόφρασσα ν' ἀνατρέξω εἰς ὅλα τὰ κατὰ-
λῆλα βιβλία, ὅπως ἰδοῦ ἂν φέρονται καὶ κατὰ ποῖον
ἔτος σημειωμένοι.

16 (127)

ΜΥΣΤΙΠΟΛΟΙΔΗΜΗΤΡΟΣΕΜΕΙΟΤΙΣΙΕΡΗΕΣΤΩ
ΜΗΝΗΜΟΣΥΝΗΔΗΟΥΣΠΑΡΑΝΑΚΤΟΡΩΟΥΝΟΜΑΜΕΝΜΟ.

ΒΕΘΛΕΜΕΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ 1883.

11

. . ΝΕΙΚΗΤΙΚΤΕΝΔΕΘΑΛΕΙΑΣΕΚΥΔΗΣΣΑ
 ΠΑΤΡΙΦΙΛΩΚΑΛΛΑΙΣΧΡΩΑΓΑΚΛΕΙΤΟΥΔΑΡ''
 5 ΕΥΝΕΙΚΗΤΗΣΔΑΥΤΕΣΑΟΦΡΩΝΙΕΡΟΦ
 ΗΝΑΠΕΙΣΑΙΟΙΟΦΕΡΩΝΥΜΟΣΑΝΤΟΛΙ
 . ΙΣΙΔΟΤΗΤΟΥΚΥΔΟΣΑΨΥΨΟΝ
 ΡΗΤΗΡΩΝΠΑΠΠΟΣΔΑΡΕΨΕΥΠΕΛΕΝ
 ΖΩΙΛΟΣΟΔΟΙΟΙΣΙΝΑΔΕΛΦΕΙΟΙΣΦΡΟΝ
 10 ΤΩΨΕΝΑΠΑΙΓΛΗΕΝΤΟΣΑΝΑΚΤΟΡΟΥΙΕΡΣ
 ΓΛΑΥΚΩΑΤΑΡΣΟΦΙΗΣΗΓΗΤΟΡΙΤΗΝΤΕΠΛΑ,
 ΔΡΕΨΑΤΟ: ΚΑΛΛΑΙΣΧΡΩΠΕΡΙΩΝΥΨΑ: ΟΥΨΕΝΕΨΕΙΟ
 ΟΥΣΥΝΚΛΗΤΟΙΟΠΕΛΕΙΓΕΝΟΣΑΝΧΘΕΙΓΑΡΨΟ.
 ΗΔΩΝΕΠΕΤΑΙΚΛΕΟΣΑΥΣΟΝΙΗΘΕΝ

Μυστίπολοι Δήμητρος ἐμοῖό τις ιερὴ ἔστω
 Μνημοσύνη Δηοῦς παρ' ἀνακτόρω· οὐνομα μὲν μοῖα
 Εὐνείκη, τίτεν δὲ Θζλειά με κυδέσσεια
 Πατρί φίλω Καλλαίσχρω ἀγκλει' τοῦ δ' ἄρ[μήτρη:]
 Εὐνείκη· τῆς δ' αὖτε σάφρων Ἱεροφ[άντης;
 'Ἦεν ἀπ' Εἰσαΐσιο φερώνυμος, ἀντολέ
 Εἰσοδότη' τοῦ κῆδος ἀμυμον
 Ρητήρων· πάππος δ' ἄρ' ἐμὲν πέλεν
 Ζώϊλος, ὃς δοιοῖαν ἀδελφείοις φρον
 Τῷ μὲν ἀπ' αἰγλήεντος ἀνακτόρου Ἱεροφάντει
 Γλαύκω· ἀτὰρ σοφίης ἡγήτορι τὴν τε π.λα . . .
 Δριψατο: Καλλαίσχρω περιωνύμω: οὐ μὲν ἐμείο
 ου συναληθίοιο πᾶσι γένος' ἀνχόθι γάρ μοι
 ἠίδωρ ἔπειτα κλέος Λύσονιηθεν.

Ἀναγινώσκονται οἱ ἀνωτέρω δέκα καὶ τέσσαρες
 ἐξάμετροι στίχοι ἐπὶ βάλθρου λίθου πεντελικοῦ τε-
 θρασυμένου ἐν πολλοῖς ἀνω καὶ κάτω κατὰ τὸν
 ἀπλοῦν αὐτοῦ ἀργι-τεκτονικὸν κόσμον, βεβλαμμένου
 δὲ καὶ κατὰ τὴν ἐνεπίγραφον ἐπιγράμειαν. Ὑψ. 1,02,
 πλάτ. 0,42 καὶ 0,52, πέρους 0,43 καὶ 0,48. Τὸ
 σχῆμα τῶν γραμμάτων δεικνύει τοὺς ἐσχατοὺς
 ῥωμαικοὺς χρόνους. Τὸ Α ἔχει σχῆμα ὅσον ἐν τοῖς
 Βυζαντινοῖς χειρογράφοις. Τὴν ὅλην συμπλήρωσιν
 καὶ κατ' ἀκολουθίαν καὶ τὴν πλήρη κατανόησιν τοῦ
 ἐπιγράμματος ἀρίων εἰς τοὺς ἔχοντας δημιουργί-
 κωτεραν τῆς ἐμῆς τὴν φαντασίαν. Κατ' ἐπανάλη-
 ψιν εἶδον τὸν λίθον καὶ πάντοτε τ' αὐτὰ ἀνέγνωσα
 γράμματα.

17 (133)

ΠΑΙΛΤΕΙΜΟΣΘΕΝΗΣΒΕ
 ΡΕΝΙΚΙΔΗΣΑΓΛΑΖΗΝΩΝΟΣ
 ΤΟΥΠΥΘΟΧΡΗΣΤΟΥΕΞΗ
 ΓΗΤΟΥΥΙΟΣΜΥΗΘΕΙΣ
 ΑΦΕΣΤΙΑΣ

Π(όπλιος) Αἰλ(ιος) Τεμισθένης Βερενικίδης, Αἰλ(ίου)
 Ζήνωνος τοῦ Πυθογράφου ἐξηγητοῦ υἱός, μνηθεὶς ἀφ' ἐ-
 στίης.

Ἐπὶ βάλθρου λίθου πεντελικοῦ σχεδὸν σώου καὶ
 ὁμοίου τοῖς ἀνωτέρω. Ὑψ. 0,80, πλάτ. 0,45 καὶ
 0,53, πέρ. 0,48 καὶ 0,52. Ἄνω, πλὴν μίαις ὁπῆς
 γομφώσεως, σώζεται καὶ ὁ τύπος τοῦ ἀριστεροῦ
 ποδὸς ἐπὶ τοῦ λίθου.

18 (131)

ΚΛΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΙΑ^N
 ΚΛΦΙΛΙΠΠΟΥΤΟΥ
 ΔΑΔΟΥΧΗΣΑΦΟΣ
 ΘΥΓΑΤΕΡΑΚΑΙΑΙΑ
 5 ΠΡΑΞΑΓΟΡΟΥΤΟ.
 . ΔΑΔΟΥΧΗΣΑΦΟΣ
 . ΠΟΓΟΝΟΝΤΗΜ
 ΔΣ

Κλ(αυδιαν) Θμιστόκλειαν Κλ(αυδίου) Φιλίππου τοῦ
 δαδουχέαντος θυγατέρα καὶ Αἰλ(ίου) Πραξαγόρου τοῦ
 [δ]αδουχέαντος [ἀ]πὸ γόνου, τῆς (ἀφ' ἐστί:)ας.

Ἀναγινώσκονται τ' ἀνωτέρω ἐπὶ δύο τεμαχίων προσαρμοζόντων βάθρου λίθου πεντελικοῦ, ὁμοίου τοῖς ἀνωτέρω, τετραυσιμένον τὰ κάτω καὶ ἄλλως ἔχον ἄλλωδότη. Ὑψ. σωζόμενον 1,03, πλάτ. 0,42 καὶ 0,62, πάχος 0,42 καὶ 0,52. Γραμμάτων μέγεθος 0,04 περίπου. Στίχων ἀπόσπασις 0,02-0,25. Οὕτε πρὸς τὰ κάτω, οὕτε πρὸς τὰ δεξιά τοῦ

τελευταίου ΑΣ ὑπῆρχον γράμματα. Τοῦτου ἔνεκα οὐδεμία ἄλλη συμπλήρωσις μοι φαίνεται δυνατή. Τὸ Μ τοῦ ἐβδόμου στίχου, ὅπερ καθαρῶς δὲν διακρίνεται καὶ μοι ἐφάνη οἰοῖται ἐξεπίτηδες ἀποτετρισμένον, ἴσως κατὰ λάθος ἐγγράφη ἀντὶ τοῦ Ν. Περί τῶν ὀνομάτων παραβάλε ἀνωτέρω ἀριθ. 5.

19 (32)

ΛΥΣΙΑΝΑΡΤΕΜΩΝΟΣΠΑΙΑΝΙΕΑ
ΘΕΟΤΙΜΟΣΘΕΟΤΙΜΟΥΕΓΜΥΡΙΝΟΥΤΤΗΣ
ΚΑΙΟΘΕΟΔΟΤΗΩΣΙΘΕΟΥΕΓΜΥΡΙΝΟΥΤΤΗΣΘΥΓΑΤΗΡ
ΚΑΙΟΝΗΣΑΚΩΠΡΟΤΙΜΟΥΕΓΜΥΡΙΝΟΥΤΤΗΣΘΥΓΑΤΗΡ
5 ΑΦΕΣΤΙΑΣΜΥΗΘΕΝΤΑ
ΔΗΜΗΤΡΙΚΑΙΚΟΡΗΙΑΝΕΘΗΚΑΝ

Λυσίαν Ἀρτίμωνος Παιανία, Θεότιμος Θεοτίμου ἐγ Μυρινούττης καὶ Θεοδότῃ Δωπιδίου ἐγ Μυρινούττης θυγάτηρ, καὶ Ὀνησακῷ Προτίμου ἐγ Μυρινούττης θυγάτηρ, ἀφ' ἑστέας μνηθέντα, Δήμητρι καὶ Κόρῃ ἀνέθηκαν.

Ἐπὶ τοῦ ἡμίσεος στρογγύλου βάθρου ὑπογλαυκίζοντος πεντελικοῦ λίθου. Ὑψ. ὀλόκληρον σωζόμενον 0,20, διάμετρος 0,55. Γραμμάτων μέγεθος 0,015 περίπου, τὰ δὲ τῆς πρώτης λέξεως διπλάσια σχεδὸν τῶν ἄλλων. Τὸ σχῆμα αὐτῶν σφόδρα πεποικιλμένον δι' ἀκρεμώνων. Στίχων ἀπόσπασις 0,04. Γομφώσεως ὅπῃ σώζεται ἄνω μία ὀλόκληρος. Τὸ ξενίκον ὄνομα Ὀνησακῷ δὲν εὐρίσκεται ἐν τῷ λεξικῷ τοῦ Pape. Τὸ βάθρον εὐρήθη τὴν 9^{ην} Αὐγούστου παρελθόντος ἔτους ἐξω τῶν τοίχων τοῦ Περιβόλου.

20 (55)

ΟΥΝΟΜΑΚΑ / . Ι ΣΤΩΜΗΤΗΡ
ΔΕΜΕΚΑΛΛΙΚΛΕΙΑ
ΘΥΓΑΤΕΡΑΙΦΘΕΙΜΗΝΕΙΣΑΤΟ
ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ
ΤΟΥΤΟΔΕΠΑΤΡΑΙΦΙΛΩΙΜΟΙ
ΑΡΗΙΟΣΩΠΑΣΕΝΕΔΡΗ
ΕΣΓΕΡΑΣΘΑΝΑΤΩΝΙΣΤΑ
ΜΕΘΑΓΧΙΟΥΡΟΙ
ΔΗΟΥΣΚΑΙΚΟΥΡΗΣΔΑΙΔΗΦΟ

. ΟΥΟΥΔΕΜΕΝΥΚΤΕΣ
... ΤΟΝΤΗΛΙΟΥΚΑΛ...
... ΜΠ... ΜΕΝΑΙ

Ὄνομα Καλλ[ι]στός, μήτηρ δὲ με Καλλικλεια θυγάτηρ ἱερθεῖαν εἰσατο Καλλιμάχου. Τοῦτο δὲ πατρὶ φίλος μοι Ἀρήιος ὥσπερ ἐν Ἐδρῃ. (1) Ἐς γέρας ἀθανάτων ἱστάμεθ' ἀγγιθουσι Διούσι καὶ Κούρῃσι δαιδερφούσι, οὐδὲ μοι νύκτες Ἀή:] σοντ' ἡλίου καλ[λίον] [καλ[μ]ῶ]μεναι.

Ἀναγινώσκεται τὸ ἀνωτέρω ἐπιγράμμα ἐπὶ ἀπλοῦ καὶ ἀνευ ἀρχιτεκτονικοῦ κόσμου βάθρου πεντελικοῦ λίθου τετραυσιμένου τὰ κάτω κατὰ τὴν δευτέραν σειρὰν τοῦ 6^{ου} στίχου (ὑψ. σωζόμενον 0,65, πλάτ. 0,55, πάχος 0,47)· νῦν ὑπῆρχον καὶ ἄλλοι στίχοι μοι φαίνεται ὅλως ἀπίθανον. Ἄνω ὑπάρχει τετραγώνος ἀβάθρης καὶ ἔχει ὁμαλισμένη κοιλότης καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς ὅπῃ γομφώσεως μετὰ αὐλακὸς πρὸς ἔγχυσιν τοῦ μολύβδου. Τὸ βάθρον εἶναι λόγου ἄξιον διὰ τὴν ἐν αὐτῷ ἔννοιαν ἀθανάτων ἱστάμεθα ἀγγιθουσι Διούσι καὶ Κούρῃσι δαιδερφούσι (2) = ἱστάμεθα πλησίον τῆς θύρας τῶν ἀθανάτων.

(1) Ἀρήιος Ἐδρῃ = Ἀρεῖος Πάρος = ἡ ἐξ Ἀρείου Πάρος Πουλή. Ἡ ἐξήγησις ἐπὶ τὸν νοῦν τοῦ Κον. Σ. Ἀργασιμῆ τοῦ πρώτου τὰ τῆς ἐπιγραφῆς ἐν γένει μετ' ἑμοῦ συζητούντος.

(2) Ἡ φράσις ἐς γομφώσεως δύναται ἢ πρὸς ταῦτα καὶ συναρτῆθαι ὡς

νάτων Δήμητρος καὶ Κόρης θαλάσφερου· εὐρεθὲν
 δηλ. πέρυσιν ἤδη μετ' ἄλλων πολλῶν ὁμοίων ἐν τῇ
 αὐλῇ τοῦ Ναοῦ τῇ ἐμπροσθεν τῆς ἀνατολικῆς πλευ-
 ρᾶς τῆς Στοᾶς φαίνεται πως κυροῦν τὴν γνώμην
 τῶν Dilettanti περὶ υπάρξεως πύλης καὶ κατὰ
 τοῦτο τὸ μέρος, ἂν καὶ ἔγνη τοιαύτης δὲν εὐρέθη-
 σαν μέχρι τοῦδε, οὐδ' ὑπάρχει ἴσως ἐλπίς νὰ εὐ-
 ρεθῶσι δι' οὓς ἐσημείωσα ἀλλαχοῦ λόγους (1).

21 (145)

Ο Ρ Ο Ξ Χ Ω
 Ρ Ι Ο Ρ Ε Π
 Α Μ Ε Ν Ο Ε Ρ
 Ι Λ Υ Ξ Ε Ι Π Α
 Ι Δ Ι Κ Α Λ Λ Ι Ξ
 Τ Ρ Α Τ Ο

H.

“Ορος χωρίου πεπραμένου ἐπὶ λύσει παιδι Καλλι-
 στράτου H.

Ἐπὶ τεμαχίου στήλης λίθου ἐλευσινιακοῦ πᾶν-
 τοθεν τετρασπυμένης. Ὑψ. 0,28, πλάτ. 0,21, πάχος
 0,09. Ἐδωρήθη εἰς τὸ ἐν Ἐλευσίνι Μουσεῖον, ἐνθα
 καὶ εἶναι κατατεθειμένος, μετὰ πολλῆς προθυμίας
 παρὰ τοῦ εὐρέντος αὐτὸν χωρικοῦ κατὰ τὴν θέσιν
 τὴν καλουμένην νῦν σ π η λ ι ᾶ, ἐκεῖ πλησίον, ὅπου
 ἄρχεται ἡ εἰς Μέγαρα ἀμαξητὴ ὁδός. Παραδείγ-
 ματα ὁμοίων ὄρων ζητησάτω ὁ βουλόμενος ἐν ταῖς
 Antiquités Helléniques τοῦ Κ^ο. Α. Ραγκαβῆ,
 ἐνθα καὶ περὶ τῆς φράσεως ἐπὶ λύσει γίνεται
 λόγος.

Ἐν Ἐλευσίνι τῇ 29ῃ Ὀκτωβρίου 1883.

Δ. ΦΙΛΙΟΣ

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ ΕΝ ΕΠΙΔΑΥΡΙΑ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ

(Συνέχεια, Τετχας Α. σελ. 16 καὶ Β. σελ. 86)

37.

Στήλη τετραγωνικῇ ἐπιμήκης, ἥς ἱκανὸν μέρος
 ἔτι ἐμπεπηγμένον τῷ ἔδαρει, ἐν ᾗ

Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι
 Ε Κ Α Τ Η Β Ε Λ Ε Τ Η Ι
 Ο Ι Ε Ρ Ο Φ Ἀ Ν Τ Η Σ
 Δ Ι Ο Γ Ε Ν Η Σ
 Κ Α Τ Ο Ν Α Ρ

Ἀπόλλωνι ἐκατηβελῆτῃ ὁ ἱεροφάντης Διογένης κατ'
 ὄναρ.

Παρὰ πόδας ὑπάρχει κύκλος μετὰ γραμμῶν.
 Ὁ Διογένης οὗτος εἶνε γνωστὸς ἐκ τῆς ἐν τῷ Α'·
 τεύχῃ τῆς Ἐφημερίδος δημοσιευθείσης ὑπ' ἀριθ. 1

ἐν τιμῇ ἱσταμένα ἀγέφυροι τῶν ἀθανάτων, ἡ πρὸς τ' ἀνωτέρω =
 ἀρχὴς ἔδρη ὡς πρὸς εἰς γέρας.

(1) Παράβ. Πρακτικὰ Ἀρχ. Ἐταιρίας τοῦ ἔτους 1882 σελ. 87
 καὶ 94.

ἐπιγραφῆς καὶ ἔτι ἐκ τῶν ἐπομένων πέντε, εὐρεθει-
 σάν ἀπασάν παρὰ τὴν βορείαν πλευρὰν τοῦ ναοῦ
 τοῦ Ἀσκληπιοῦ. Ἡ στήλη οὐδεμίαν ἔχει ἀρχιτε-
 κτονικὴν μορφήν. Ὑψ. 0,60. πλ. 0,38. πχ. 0,34.
 Μῆκος γραμ. 0,032.

38.

Βωμίσκος μαρμαρίνος εἰς δύο τεμάχια τετρα-
 σπυμένους ἔχων ἄνω τε καὶ κάτω οἰοῖν βάσιν ἰωνικῆς
 παραστάδος, ἐπὶ τῆς ἀνω ἐπιφανείας ἐσχάραν, τὰς
 τέσσαρας πλευρὰς λεῖας καὶ ἐν τῇ μέσῃ

Σ Ε Λ Η Ν Η
 Π Ο Λ Υ Ω
 Ν Υ Λ Λ Ω
 Ο Ι Ε Ρ Ε Υ Σ
 Δ Ι Ο Γ Ε Ν Η Σ

Σελήνη πολυνύμφη ὁ ἱερεὺς Διογένης.
 Ὑψ. 0,24. πλ. 0,17. πχ. 0,10.